

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Yieh United Steel Corp. bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen og Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

(¹) EUT C 103 af 30.3.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. april 2022 — Vinařství U Kapličky s.r.o. mod Státní zemědělská a potravinářská inspekce (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Brně — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-86/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – fælles markedsordning for landbrugsprodukter – vin – forordning (EU) nr. 1308/2013 – regler for afsætning – artikel 80 – ønologiske fremgangsmåder – forbud mod markedsføring – artikel 90 – import af vin – forordning (EF) nr. 555/2008 – artikel 43 – V I 1-dokument – attest på, at partier af vin er fremstillet efter de anbefalede eller tilladte ønologiske fremgangsmåder – bevisværdi – forordning (EU) nr. 1306/2013 – artikel 89, stk. 4 – sanktioner – afsætning af vin fra tredjelande – vin fremstillet ved hjælp af ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladt – ansvarsfritagelse – bevisbyrde)

(2022/C 237/05)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Brně

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vinařství U Kapličky s.r.o.

Sagsøgt: Státní zemědělská a potravinářská inspekce

Konklusion

- 1) Artikel 80, stk. 2, litra a) og c), og artikel 90, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 skal fortolkes således, at den i et V I 1-dokument indeholdte attest, der er udfærdiget i medfør af artikel 43 i Kommissionens forordning (EF) nr. 555/2008 af 27. juni 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår støtteprogrammer, samhandel med tredjelande, produktionskapacitet og kontrol i vinsektoren for et parti vin importeret til Den Europæiske Union, hvorefter det pågældende parti er fremstillet med brug af de ønologiske fremgangsmåder, der er anbefalet og offentliggjort af Den Internationale Vinorganisation eller godkendt af EU, er relevant med henblik på at vurdere, om dette parti er i overensstemmelse med de ønologiske fremgangsmåder, der er omhandlet i artikel 80, stk. 2, litra a) og c), i forordning nr. 1308/2013, uden at attesten imidlertid i sig selv er tilstrækkelig til at påvise en sådan overensstemmelse.
- 2) Artikel 89, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008, sammenholdt med samme forordnings artikel 64, stk. 2, litra d), og artikel 80, stk. 2, i forordning nr. 1308/2013, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der bestemmer, at når en person i denne medlemsstat markedsfører et parti vin importeret fra et tredjeland, der ikke er i overensstemmelse med de ønologiske

fremgangsmåder, der er omhandlet i artikel 80, stk. 2, litra a) eller c), i forordning nr. 1308/2013, fremlægger et V I 1-dokument, der er udarbejdet for dette parti, og attesterer, at det pågældende parti er blevet fremstillet i overensstemmelse med de ønologiske fremgangsmåder, der er anbefalet og offentliggjort af Den Internationale Vinorganisation eller godkendt af EU, påhviler bevisbyrden for, at denne vinhandler er skyld i en tilsidesættelse af forbuddet mod markedsføring i artikel 80, stk. 2, i forordning nr. 1308/2013, de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 137 af 27.4.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. april 2022 — Federatie Nederlandse Vakbeweging mod Heiploeg Seafood International BV og Heitrans International BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-237/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2001/23/EF – artikel 3-5 – overførsel af virksomheder – varetagelse af arbejdstagernes rettigheder – undtagelser – insolvensbehandling – »pre-pack« – virksomhedens overlevelse – overførsel af en (del af en) virksomhed på baggrund af en konkurserklæring efter en pre-pack-procedure)

(2022/C 237/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Sagsøgte: Heiploeg Seafood International BV og Heitrans International BV

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at den deri fastsatte betingelse om, at dette direktivs artikel 3 og 4 ikke finder anvendelse på en virksomhedsoverførsel, når der mod overdrageren er indledt konkursbehandling eller en anden tilsvarende insolvensbehandling, »som tager sigte på realisering af overdragerens aktiver«, er opfyldt, når overførslen af hele eller dele af en virksomhed er forberedt forud for indledningen af en konkursbehandling og i løbet af hvilken overførslen gennemføres, inden for rammerne af en pre-pack-procedure, der har som hovedformål under konkursbehandlingen at muliggøre en afvikling af virksomheden som going concern, der bedst fyldestgør alle kreditorerne og så vidt muligt varetager arbejdspladserne, forudsat, at en sådan pre-pack-procedure er reguleret ved lov eller administrative bestemmelser.
- 2) Artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at den deri fastsatte betingelse om, at dette direktivs artikel 3 og 4 ikke finder anvendelse på overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift, når den konkursbehandling eller den tilsvarende insolvensbehandling, som er indledt mod overdrageren, »er under kontrol af en kompetent offentlig myndighed«, er opfyldt, når overførslen af hele eller dele af en virksomhed er forberedt inden for rammerne af en pre-pack-procedure forud for konkurserklæringen af en »påtænkt kurator« og underlagt tilsyn af en »påtænkt tilsynsførende dommer«, og når overførselsaftalen vedtages og gennemføres efter konkurserklæringen, der sigter på realiseringen af overdragerens aktiver, forudsat, at en sådan pre-pack-procedure er reguleret ved lov eller administrative bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 7.9.2020.